

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XVI. Gregorii Papae I. Ad Antoninvm Svbdiaconvm. De Natali
episcopo, & Honorato archidiacono.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

iterum directis per præsentium latorem curauimus admonendum, quatenus Honoratum archidiaconum coniungente statim præsentium latore in priore loco susciperet. Qui iam obdurato adhuc corde contumaciter ad eundem reuocare gradum si forte postponeret, vsu eum pallii, qui ab hac sede concessus est, pro contumacia tot vicibus admissa priuari præcipimus. Si vero etiam amisso pallio adhuc in eadem pertinacia perseverauerit, a dominici quoque corporis ac sanguinis eum participatione submoueri. Æquum enim est vt asperos de iustitia sentiat, quos erga se positos in caritate contempsit. Nos itaque nec nunc quidem a iustitiæ, quam præfatus antistes despexit, semita deuiamus: sed restituto in locum suum eo cuius nobis culpa minime patuit, præcipimus Natalem episcopum instructam ad nos debere dirigere personam, quæ rectam eius esse intentionem suis possit nobis allegationibus demonstrare. Nam & eundem archidiaconum venire fecimus, vt quidquid iustum, quidquid omnipotenti Deo placitum fuerit, cognitis assertionibus partium discernamus. Nullum namque pro personali amore defendimus, sed auctore Deo normam iustitiæ, postposita cuiuslibet acceptione personæ, custodimus.

EPISTOLA XVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD ANTONINVM SVBDIACONVM.

De Natali episcopo, & Honorato archidiacono.

Gregorius Antonino subdiacono.

HONORATVS archidiaconus ecclesiæ Salonitanæ, a sanctæ memoriæ decessore meo missa supplicatione poposcerat, vt ab antistite suo inuitus prouehi ad fortioris gradus ordinē contra morem nullatenus cogeretur. Hoc enim fieri sibi non prouehendi gratia, sed causa ingratitudinis perhibebat. Pro qua re tunc iam sanctæ memoriæ decessor noster scriptis suis Natali fratri coepiscopoque nostro interdixerat, ne prædictum Honoratum archidiaconum inuitum proueheret, neve dolorem conceptæ ingratitudinis diutius in corde retineret. Cumque & a nobis hæc eidem summopere fuerint interdicta, non solum

Grat. dist.
74. cap. 8.
Anselm. lib.
7. cap. 75.
Ioan. diac.
lib. 3. cap. 9.

Concil. Tom. 13.

Ii ij

mandata Dei negligens, sed & scripta nostra contemnens, præfatum archidiaconum quasi ad fortio- rem honorem prouehēs, conatus est arte callida degradare. Vnde actum est vt eo de archidiaconatus loco summo, alium adsci- sceret, qui eius obtemperare moribus potuisset. Quem Honoratum archidiaconum arbitramur antistiti suo a- liunde displicere non potuisse, nisi quod eum vasa sacra suis dare parentibus prohibebat. Quam causam subtili vo- luimus, & tunc sanctæ memoriæ decessor meus, & nunc ego indagatione discutere: sed is ipse suorum sibi actuum conscius personam ad iudicium postposuit destinare. Pro- inde experientiam tuam præsentis præcepti auctoritate duximus fulciendam, quatenus conueniens in Salonam, Natalem fratrem coepiscopumque nostrum saltem tot scriptis admonitum studeat adhortari, vt supra memo- ratum archidiaconum in suo statim loco suscipiat. Quod si facere hoc contumaciter, vt consuevit, forte distule- rit; vsum ei pallii, qui ab hac sede concessus est, ex au- ctoritate sedis apostolicæ contradicito. Quem si etiam a- misso pallio adhuc in eadem pertinacia perseuerare per- spexeris, dominici quoque corporis ac sanguinis eundem antistitem participatione priuabis. Eum vero qui contra iustitiæ regulam in archidiaconatum alterius se proue- hi consensit, ab eiusdem archidiaconatus honore deponi præcipimus. Quem, si vltius in loco eodem ministrare præsumpserit, communionis sacre participatione priua- mus. Æquum enim est vt asperos de iustitia sentiat, quos erga se positos in caritate contemnit. Restituto ergo lo- co suo Honorato archidiacono, instructam personam supradictus antistes te compellente dirigat, quæ intentio- nem eius esse vel fuisse iustam suis mihi allegationibus possit demonstrare. Sed & eundem archidiaconum ad nos venire præcipimus, vt quidquid iustum, quidquid omnipotenti Deo placitum fuerit, cognitis assertionibus partium decernamus. Nos enim nullum pro personali amore defendimus: sed auctore Deo normam iustitiæ, postposita cuiuslibet acceptione personæ, seruamus. Mal- chum vero fratrem coepiscopumque nostrum curabis fideiussori committere, vt ad nos quantocius veniat: qua- tenus omnimora ac dilatione postposita, actionum sua-

Grat. 7. q.
l. c. 40.

rum expositis ratiociniis, ad propria cum securitate valeat remeare.

EPISTOLA XVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOBINVM EPISCOPVM ILLYRICI.

Plurimum gaudet prouinciam a barbaris vastatam eius regimine recreari, & de Natali episcopo loquitur.

Gregorius Iobino episcopo Illyrici.

LICET ad reddenda paternæ caritatis officia, hostilitate litineribus occupatis, raritas portitorum impediat; quotiens tamen occasio inciderit, excellentiam vestram non desistimus scriptis discurrentibus visitare, quatenus hos quorum aspectum præsentium videre non possumus, eos aliquatenus scriptis valeamus alternantibus intueri. Gaudemus itaque quod eminentiæ vestræ regimine afflictæ Dominus voluit prouinciæ consulere, vt quam ex vna parte flagello barbaricæ vastationis vlcerat, hanc ex alia per eminentiam vestram, quasi per superductam salutem, curet. Largitam ergo vobis dignitatem ex solo munere donantis attendite, & ex ipsa concessi regiminis administratione conditorem vestrum erga vos placabilem facite; quatenus cum ipse quod largitus est meritis bonorum operum ad suam viderit gloriam reuocari, & in hac vos vita clariores efficiat, & præmia vobis regni cælestis concedat. Præsentium igitur latorem, quem illuc pro ipsa exigui patrimonii administratione direximus, vestræ excellentiæ commendamus. Nos enim caritatis vestræ connexi vinculo, Dominum petimus, quo sic actus vestros in hac vita dirigat, vt ipsorum merito ad æterna vos regna perducatur. Natali autem fratri & coepiscopo nostro in nullo gloria vestra opem contra iustitiam ferat: quia tanto necesse est, vt canonicæ vltionis vindictam sentiat, quanto & ipse regulam canonicam ignorat.